Temps Ordinari - Dissetè diumenge

Per Administrador el dg., 29/07/2012 - 09:00

2Re 4, 42-44
Ef 4, 1-6
Jn 6, 1-15

1- Acabem d'escoltar un evangeli del qual en podem treure moltes ensenyances En primer lloc és una crida a la generositat. Com a deixebles de Jesús, hem de saber compartir amb els altres allò que tenim, sigui molt o sigui poc. És un dels signes més clars de la nostra pertinença al grup de Jesús. Tots nosaltres podríem dir, d'alguna manera, que som rics: tots podem compartir alguna cosa amb altres persones que tenen menys que nosaltres. *2- Però, quan parlem de compartir, no ens limitem solament a l'aspecte econòmic. També podem posar a disposició dels altres, moltes altres "riqueses" personals nostres.* Per exemple, el nostre temps. Què en faig del meu temps? A la nostra època, el temps és un bé escàs: tots vivim atrafegats i pendents del rellotge. L'agenda de la major part de les persones adultes, està farcida de reunions, de trobades, d'obligacions laborals i familiars. També els nens i joves d'avui tenen el temps cronometrat. En sortir de les escoles els espera un allau d'activitats complementàries que han de fer. Cal reconèixer que, en aquesta situació, regalar unes hores per fer catequesi o per ajudar a una persona necessitada o per fer companyia a un avi que se sent sol i conversar amablement amb ell, sense presses, sense mirar el rellotge, realment és difícil. Demana molta generositat. I també és difícil, moltes vegades, dedicar el nostre temps a parlar i jugar amb els fills o a dialogar amb la parella. Però no pensem pas que això sigui malversar el nostre temps. Al contrari: la vida humana no tindria sentit si el viure es limités a ser un càlcul programat de producció i consum. Hi ha moments de generositat que omplen de tendresa i d'afecte la vida de les persones. És en aquests espais, robats a l'agenda, quan el nostre cor respira, s'oxigena, recupera l'alè i descobreix la riquesa del viure humà. Nosaltres som quelcom més que màquines: som fills i filles de Déu, cridats a estimar-nos i ajudar-nos. Sé regalar generosament part del meu temps als altres? *3- Hi ha una altra ensenyança que podem treure d'aquest evangeli. Recordem que qualsevol passatge té sempre un significat profund que va més enllà de la materialitat del fet que s'hi narra.* Nosaltres tenim fam de moltes coses: de moltes. Però bàsicament, d'estimació i de felicitat. Però tot això és expressió d'una fam més fonda que, més o menys conscientment, tots tenim: fam de Déu, que és l'únic que pot sadollar plenament el nostre cor. Jesús se'ns presenta aquí com aquell que ve a donar una resposta a aquesta fam profunda: Ell ens vol alimentar; però no de qualsevol cosa, sinó de Déu. Aquest passatge evangèlic és signe de l'eucaristia, el gran regal que ens va fer Jesús abans d'anar-se'n d'aquest món. Valorem l'Eucaristia? Vitalitza de veritat la meva vida? Participar-hi rutinàriament seria malversar el do més preuat que ens ha fet Jesús. *4- Finalment, hi ha, en aquest evangeli, una altra ensenyança important.* Sens dubte que hi havia una desproporció immensa entre les més de cinc mil persones i els cinc pans i els dos peixos. No obstant, Jesús se serveix d'aquests pocs mitjans- els únics de que disposen els deixebles- i Ell fa la resta. En mengem tots i encara en sobra. Jesús vol que entenguem que, quan els problemes ens ultrapassen, no ens hem de desanimar i enfonsar. Nosaltres, és clar, no hem de ser utòpics, sinó realistes. Però no humanament realistes, sinó sobrenaturalment realistes. Es a dir, a l'hora de valorar els recursos disponibles, hi hem de fer entrar també el poder de Déu. Quantes coses existeixen avui dia, que no existirien si no hi hagués hagut gent agosarada que les va emprendre confiant en el Senyor! Perquè, per a un creient, dos més dos, mai no són quatre, sinó molt més. Per què en el primer terme, cal contar-hi un altre factor que també suma: Déu. Som conscients que dos+dos+Déu, sempre supera en molt les nostres expectatives? Tot és qüestió de confiança. La tinc? Reflexionem-hi. *Nota: Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del* ***P. Lluís Armengol i Bernils*** *(Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre* ***"El pa de la Paraula nº 4. Diumenges i festius. Cicle B."*** *Editorial Claret, 2005*

ETIQUETES
PA CONFIANÇA TEMPS EUCARISTIA FE